

Νέας Σμύρνης Συμεών: “Ο-δη-γού-μα-στε σε ένα πρω-το-φα-νή γι-α την Εκ-κλη-σί-α μας ε-πι-σκο-πι-κό ...πλη-θω-ρι-σμό” - Αντίθετος με τον Θεσμό Βοηθών Επισκόπων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Σμύρνης

Τις απόψεις του για το ζήτημα τις θέσεις και την Εκλογή Βοηθών επισκόπων εκφράζει με κείμενό του ο Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, λίγες μόλις ημέρες πριν τη σύγκληση της Τακτικής Ιεραρχίας (6-8 Οκτωβρίου).

Εξ’ αρχής ο Σεβασμιώτατος ξεκαθαρίζει ότι ο θεσμός των Βοηθών ή Τιτουλάριων Επισκόπων δεν συ-νά-δει με τις θε-με-λι-ώ-δεις αρ-χές της ορ-θο-δό-ξου εκ-κλη-σι-ο-λο-γί-ας και το πνεύ-μα των ι-ε-ρών Κα-νό-νων.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρει σε άλλο σημείο των απόψεών του ότι: “Ά-νοί-γον-τας τά Δί-πτυ-χα τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας τῆς Ἑλ-λά-δος τοῦ τρέ-χον-τος ἔ-τους (σελ. 348), δι-α-πι-στώ-νου-με ὅ-τι αὐ-τή τή στιγ-μή ἡ Ἐκ-κλη-σί-α μας δι-α-θέ-τει εἰ-κο-σι-τρεῖς (Ναί, 23!) βο-η-θούς ἐ-πι-σκο-πούς καί ὁ-κτώ τι-του-λα-ρί-ους Μη-τρο-πο-λί-τες! Ἄν τώ-ρα σ’ αὐ-τούς προ-σθέ-σου-με καί τούς ἐ-ξω-κλι-μα-τι-κούς, οἱ ὁ-ποῖ-οι συ-νή-θως δι-α-μέ-νουν καί δρα-στη-ρι-ο-ποι-οῦν-ται στόν ἐλ-λα-δι-κό χῶ-ρο (μέ ὅ-λα τά συμ-πα-ρο-μαρ-τοῦν-τα...), ὁ-δη-γού-μα-στε σέ

Έ-να πρω-το-φα-νή για τήν Έκ-κλη-σί-α μας έ-πι-σκο-πι-κό ...πλη-θω-ρι-σμό, πού πο-λύ άμ-φι-βάλ-λω άν οί-κο-δο-μεί τήν Έκ-κλη-σί-α καί άν συ-νερ-γεϊ στή δι-α-φύ-λα-ξη τοῦ κύ-ρους τοῦ έ-πι-σκο-πι-κοῦ λει-τουρ-γή-μα-τος”.

Αναλυτικά το κείμενο του Σεβασμιωτάτου με τίτλο: Περί Βοηθών Επισκόπων”:

Έξ ά-φορ-μῆς τοῦ ά-κρο-τε-λευ-τί-ου θέ-μα-τος «Πε-ρί βο-η-θῶν έ-πι-σκό-πων», τό ό-ποι-ο πε-ρι-λή-φθη-κε στήν ή-με-ρή-σι-α δι-ά-τα-ξη τῆς προ-σε-χοῦς τα-κτι-κῆς συγ-κλη-σε-ως τῆς Ἰ-ε-ρᾶς Συ-νό-δου τῆς Ἰ-ε-ραρ-χί-ας τῆς Έκ-κλη-σί-ας μας (6-8 Ὀ-κτω-βρί-ου), αἰ-σθά-νο-μαι τό χρέ-ος νά δι-α-τυ-πώ-σω καί δη-μό-σι-α τίς ά-πό-ψεις μου πε-ρί τοῦ θέ-μα-τος. Καί λέ-γω καί δη-μό-σι-α (δη-λα-δή, «έ-νώ-πι-ον Έκ-κλη-σί-ας»), δι-ό-τι κατ’ έ-πα-νά-λη-ψιν έ-ξέ-φρα-σα έ-πί τοῦ θέ-μα-τος τού-του τίς σκέ-ψεις μου τό-σο προ-φο-ρι-κῶς έ-νώ-πι-ον τῆς Ἰ-ε-ρᾶς Συ-νό-δου —τῆς Ἰ-ε-ραρ-χί-ας καί τῆς Δι-αρ-κοῦς— ὅ-σο καί γρα-πτῶς έ-πί σχε-τι-κοῦ έ-ρω-τή-μα-τος, τό ό-ποι-ο ά-πηύ-θυ-νε μέ τήν ύπ’ ά-ριθμ. 2865 Έγ-κύ-κλι-ό της ή Δι-αρ-κῆς Ἰ-ε-ρά Σύ-νο-δος τό 2008 πρός τά μέ-λη τῆς Ἰ-ε-ραρ-χί-ας.

1. Ά-πο-τε-λεῖ πε-ποί-θη-σή μου ὅ-τι ό θε-σμός τῶν βο-η-θῶν ή τι-του-λα-ρί-ων έ-πι-σκό-πων, πού δέν έ-κλέ-γον-ται για ύ-παρ-κτῆ —έ-στω καί μι-κρή— έκ-κλη-σι-α-στι-κή έ-παρ-χί-α καί δέν τούς ά-να-τί-θε-ται ή δι-α-ποί-μαν-ση συγ-κε-κρι-μέ-νου ποι-μνί-ου, δέν συ-νά-δει μέ τίς θε-με-λι-ώ-δεις άρ-χές τῆς ὀρ-θο-δό-ξου εκ-κλη-σι-ο-λο-γί-ας καί τό πνεῦ-μα τῶν ἰ-ε-ρῶν Κα-νό-νων. Καί εἶ-ναι μέν ά-λη-θές ὅ-τι κα-τά και-ρούς ή Έκ-κλη-σί-α μας προ-σέ-φυ-γε στή χρή-ση τοῦ έν λό-γω θε-σμοῦ, ή ά-νά-πτυ-ξη ὁ-μως τοῦ κλά-δου τῆς εκ-κλη-σι-ο-λο-γί-ας καί τά πρα-κτι-κά προ-βλή-μα-τα τά ό-ποι-α ά-νέ-κυ-ψαν ά-πό τήν έ-φαρ-μο-γή τοῦ θε-σμοῦ, ὁ-δή-γη-σαν τε-λι-κῶς στήν κα-τάρ-γη-ση τῶν νο-μο-θε-τη-μέ-νων θέ-σε-ων βο-η-θῶν έ-πι-σκό-πων δι-ά τοῦ έν ἰ-σχύ-ει Κα-τα-στα-τι-κοῦ Χάρ-του (N. 590/1977), τοῦ κα-λυ-τέ-ρου καί εκ-κλη-σι-ο-λο-γι-κῶς έγ-κυ-ρο-τέ-ρου Κα-τα-στα-τι-κοῦ Χάρ-του ά-πό τήν ά-να-γνώ-ρι-ση τῆς Έκ-κλη-σί-ας -μας ὡς αὐ-το-κέ-φα-λης μέ-χρι σή-με-ρα.

2. Ά-τυ-χῶς ή δη-μι-ουρ-γί-α θέ-σε-ων βο-η-θῶν έ-πι-σκό-πων έ-πα-νήλ-θε κατ’ έ-πα-νά-λη-ψιν δι’ ἄλ-λων ό-δῶν: έ-ξω-κα-τα-στα-τι-κῆς νο-μο-θέ-τη-σης θέ-σε-ων ή ά-κό-μη καί μέ τήν προ-βλη-θεῖ-σα ά-πο-ψη ὅ-τι εἶ-ναι δι-καί-ω-μα τῆς Έκ-κλη-σί-ας νά έ-κλέ-γει ὅ-σους βο-η-θούς έ-πι-σκό-πους έ-κεί-νη κρί-νει πῶς τῆς χρει-ά-ζον-ται, χω-ρίς νά ύ-φί-σταν-ται νο-μο-θε-τη-μέ-νες θέ-σεις, καί οἱ έ-κλε-γό-με-νοι νά συ-νε-χί-σουν νά ά-μεί-βον-ται μέ τόν μι-σθό τῶν έ-φη-με-ρι-α-κῶν θέ-σε-ων τίς ό-ποι-ες θά έ-ξα-κο-λου-θή-σουν νά κα-τέ-χουν καί με-τά τήν ά-νά-δει-ξη τους σέ βο-η-θούς ή τι-του-λα-ρί-ους έ-πι-σκό-πους! Έ-τ-σι φθά-σα-με τε-λευ-ταῖ-α στό φαι-νό-με-νο ὁ έν-δι-α-φε-ρό-με-νος Μη-τρο-πο-λί-της με-τά ά-πό συ-νε-ν-νό-η-ση καί συμ-φω-νί-α μέ τόν Άρ-χι-ε-πί-σκο-πο καί μό-νο νά ά-πο-κτ-ᾷ θέ-ση βο-η-θοῦ έ-πι-σκό-που για τήν ό-ποι-α καί συμ-φω-νεῖ-ται ποι-ός θά

τήν κα-τα-λά-βει, καί ἡ ἱ-ε-ραρ-χί-α νά ὑ-πο-χρε-ώ-νε-ται νά συμ-με-τά-σχει σέ μία δι-α-δι-κα-σί-α δῆ-θεν ἐ-κλο-γῆς, ἐ-νῶ στήν οὐ-σί-α δέν εἶ-ναι πα-ρά ἀ-πο-δο-χή προ-ει-λημ-μέ-νης ἐ-πι-λο-γῆς. Τό λε-γό-με-νο «τρι-πρό-σω-πο» δέν εἶ-ναι πα-ρά τό «φύλ-λο συ-κῆς» γι-ά νά μοι-ά-ζει ἡ προ-ει-λημ-μέ-νη ἀ-πό-φα-ση μέ ἐ-κλο-γή.

3. Τό θέ-μα τῶν βο-η-θῶν ἐ-πι-σκό-πων κά-θε φο-ρά πού συ-ζη-τι-ό-ταν ἀ-να-φε-ρό-ταν στήν Ἀρ-χι-ε-πι-σκο-πή Ἀ-θη-νῶν καί τίς Μη-τρο-πό-λεις τῆς Αὐ-το-κε-φά-λου Ἐκ-κλη-σί-ας μας καί μό-νο, δε-δο-μέ-νου ὅ-τι ὁ Ε' ὁ-ρος τῆς Πα-τρι-αρ-χι-κῆς καί Συ-νο-δι-κῆς Πρά-ξε-ως τοῦ 1928, μέ τήν ὁ-ποί-α ὑ-πή-χθη-σαν δι-οι-κη-τι-κῶς οἱ Μη-τρο-πό-λεις τῶν λε-γο-μέ-νων Νέ-ων Χω-ρῶν στήν Ἐκ-κλη-σί-α τῆς Ἐλ-λά-δος προ-βλέ-πει ρη-τῶς τήν κα-τάρ-γη-ση τοῦ θε-σμοῦ τῶν βο-η-θῶν ἐ-πι-σκό-πων. Ἐ-πό-με-νο ἦ-ταν νά τε-θεῖ τό ἐ-ρώ-τη-μα: Οἱ Μη-τρο-πό-λεις αὐ-τές θά ἐ-ξαι-ροῦν-το ἀ-πό τή δυ-να-τό-τη-τα νά ἀ-πο-κτή-σουν βο-η-θό ἐ-πί-σκο-πο ἐ-άν κά-ποι-οι ἐκ τῶν Μη-τρο-πο-λι-τῶν αὐ-τῶν τῶν ἐ-παρ-χι-ῶν προ-έ-βα-λαν σχετικό αἴτημα; Μιά τέτοια ἐξαίρεση ὅμως — ἄν τελικά ἴσχυε — θά ἐπληττε τή διοικητική ἐνότητα τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας τῆς Ἐλ-λά-δος. Ἐτσι ἀκολουθήθηκε ἡ ὁδός νά -ζη-τεῖ-ται ἡ ἄ-δει-α τοῦ Οἰ-κου-με-νι-κοῦ Πα-τρι-αρ-χεί-ου προ-κει-μέ-νου νά πα-ρε-κάμ-πτε-το ὁ Ε' Ὀ-ρος τῆς Πρά-ξε-ως (πράγ-μα τό ὁ-ποῖ-ο ἴ-σχυ-σε σέ τρεῖς πε-ρι-πτώ-σεις). Ὡ-στό-σο, εἶ-ναι ὁ-λο-φά-νε-ρο ὅ-τι αὐ-τό ἀν-τι-βαί-νει στή βα-ρύ-τη-τα ἡ ὁ-ποί-α προσ-δό-θη-κε στό ἐν λό-γω κεί-με-νο καί γι-ά τήν τή-ρη-ση ἥ μή ἄλ-λης δι-α-τά-ξε-ως τοῦ ἱ-δι-ου Ὀ-ρου ἀ-πει-λή-θη-κε νά προ-κλη-θεῖ σχί-σμα, πρὸς ἀ-πο-σό-βη-ση τοῦ ὁ-ποί-ου ἡ Ἐκ-κλη-σί-α μας μέ ὁ-μό-φω-νη ἀ-πό-φα-ση τῆς Ἱεραρχίας τό 2004 ἀ-πε-δέ-χθη τήν πι-στή τή-ρη-ση τῶν Ὀ-ρων τῆς ἐν λό-γω Πρά-ξε-ως.

4. Εἶ-ναι ἀ-λή-θει-α ὅ-τι καί στό πα-ρελ-θόν ἡ Ἐκ-κλη-σί-α μας κα-τέ-φυ-γε στήν ἀ-νά-δει-ξη βο-η-θῶν ἐ-πι-σκό-πων εἵ-τε γι-ά τήν ἱ-ε-ρά Ἀρ-χι-ε-πι-σκο-πή Ἀ-θη-νῶν (λό-γω τῆς ἐ-κτά-σε-ως καί τοῦ πο-λυ-πλη-θοῦς ποι-μνί-ου της, προ-τοῦ μά-λι-στα νά ἰ-δρυ-θοῦν οἱ πε-ρι-φε-ρει-α-κές προ-α-στι-α-κές Μη-τρο-πό-λεις) εἵ-τε γι-ά ἐ-παρ-χι-α-κές Μη-τρο-πό-λεις. Τά πράγ-μα-τα, ὡ-στό-σο, ἔ-δει-ξαν ὅ-τι σέ πολ-λές πε-ρι-πτώ-σεις ἡ συ-νύ-παρ-ξη Μη-τρο-πο-λί-του καί βο-η-θοῦ Ἐ-πι-σκό-που δέν λει-τούρ-γη-σε ἐ-πι-τυ-χῶς. Πε-ριτ-τεύ-ει νά ἀ-να-φέ-ρου-με πε-ρι-πτώ-σεις εἵ-τε ἀ-πό τό πα-ρελ-θόν εἵ-τε ἀ-πό τά τε-λευ-ταῖ-α χρό-νι-α.

5. Ἡ Ἐκ-κλη-σί-α μας μέ βά-ση τόν Κα-τα-στα-τι-κό της Νό-μο (590/1977) ἔ-χει τή δυ-να-τό-τη-τα νά ψη-φί-ζει Κα-νο-νι-σμούς, οἱ ὁ-ποῖ-οι ρυθ-μί-ζουν πλῆ-θο-ς δι-οι-κη-τι-κῶν θε-μά-των. Δι-ε-ρω-τῶ-μαι: Γι-ά τό ζή-τη-μα τῆς ἐ-κλο-γῆς βο-η-θῶν ἐ-πι-σκό-πων, τῶν προ-ὔ-πο-θέ-σε-ων, τῶν κα-θη-κόν-των, τῆς μελ-λον-τι-κῆς τύ-χης τους καί κά-θε ἄλ-λης ἀ-πα-ραί-τη-της σχε-τι-κῆς ρύθ-μι-σης, δέν θά ἔ-πρε-πε νά ἔ-χει ψη-φί-σει ἔ-να Κα-νο-νι-σμό τόν ὁ-ποῖ-ο καί νά ἀ-κο-λου-θεῖ πι-στά;

6. Ἡ ἐ-πι-λο-γὴ βο-η-θῶν ἐ-πι-σκό-πων ἐν πολ-λοῖς ἀ-κο-λου-θεῖ τόν τρό-πο ἐ-κλο-γῆς τῶν Μη-τρο-πο-λι-τῶν. Τό τρι-πρό-σω-πο ὅ-μως τό προ-τεί-νει ὁ οἰ-κεῖ-ος Ἰ-ε-ράρ-χης, ὁ ὁ-ποῖ-ος ἀ-π' ἀρ-χῆς ἔ-χει κα-τα-στή-σει σα-φές ποι-όν ἐ-πι-θυ-μεῖ γι-ά βο-η-θό ἐ-πί-σκο-πό του. Θε-μι-τή κατ' ἀρ-χήν ἡ ἐ-πι-θυ-μί-α του ὁ βο-η-θός ἐ-πί-σκο-πός του νά εἶ-ναι πρό-σω-πο τῆς ἀποδοχῆς του. Ἐ-δῶ ὅ-μως δέν πρό-κει-ται ἀ-πλῶς γι-ά ἐ-πι-λο-γὴ συ-νερ-γά-του ἀλ-λά γι-ά ἐ-κλο-γὴ ἐ-πι-σκό-που τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας (ἔ-στω καί «πάλαι ποτέ διαλαμπάσης» ἐ-πι-σκοπῆς), κα-νο-νι-κό δι-καί-ω-μα καί εὐ-θύ-νη ἐκ τῶν θε-με-λι-ωδ-εστέ-ρων τῶν ἐ-πι-σκό-πων πού συγ-κρο-τοῦν τήν τοπική σύ-νο-δο καί ψη-φί-ζουν γι-ά τήν ἀ-νά-δει-ξη συ-νε-πι-σκό-πων τους ἐ-λεύ-θε-ρα καί ὑ-πεύ-θυ-να.

Ἄς μήν πα-ρα-βλέ-που-με ἀ-κό-μη τόν κίν-δυ-νο ὁ ἐν λό-γω τρό-πος ἐπιλογῆς νά εἰ-σά-γει καί στήν Ἐκ-κλη-σί-α ἔ-ναν ἰ-δι-ό-τυ-πο νε-πο-τι-σμό καί νά προ-κα-λεῖ τόν φθό-νο καί ἀν-τι-ζη-λί-ες με-τα-ξύ τῶν ἄλ-λων κλη-ρι-κῶν μι-ᾶς Μη-τρο-πό-λε-ως, ὅ-ταν ὁ προ-τει-νό-με-νος δεί-χνει νά εἶ-ναι (ἢ εἶ-ναι ὄν-τως) ὁ εὐ-νο-ού-με-νος τοῦ Μη-τρο-πο-λί-του.

7. Ἀ-νοί-γον-τας τά Δί-πτυ-χα τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας τῆς Ἑλ-λά-δος τοῦ τρέ-χον-τος ἔ-τους (σελ. 348), δι-α-πι-στώ-νου-με ὅ-τι αὐ-τή τή στιγ-μὴ ἡ Ἐκ-κλη-σί-α μας δι-α-θέ-τει εἰ-κο-σι-τρεῖς (Ναί, 23!) βο-η-θούς ἐ-πι-σκό-πους καί ὁ-κτώ τι-του-λα-ρί-ους Μη-τρο-πο-λί-τες! Ἄν τώ-ρα σ' αὐ-τούς προ-σθέ-σου-με καί τούς ἐ-ξω-κλι-μα-τι-κούς, οἱ ὁ-ποῖ-οι συνηθως δι-α-μέ-νουν καί δρα-στη-ρι-ο-ποι-οῦν-ται στόν ἐλ-λα-δι-κό χῶ-ρο (μέ ὅ-λα τά συμ-πα-ρο-μαρ-τοῦν-τα...), ὁ-δη-γού-μα-στε σέ ἔ-να πρω-το-φα-νῆ γι-ά τήν Ἐκ-κλη-σί-α μας ἐ-πι-σκο-πι-κό ...πλη-θω-ρι-σμό, πού πο-λύ ἀμ-φι-βάλ-λω ἄν οἰ-κο-δο-μεῖ τήν Ἐκ-κλη-σί-α καί ἄν συ-νερ-γεῖ στή δι-α-φύ-λα-ξη τοῦ κύ-ρους τοῦ ἐ-πι-σκο-πι-κοῦ λει-τουρ-γῆ-μα-τος.

Θά συ-νε-χί-σου-με, λοι-πόν, στόν ἰ-δι-ο δρό-μο καί κα-τά τήν προ-σε-χῆ Ἰ-ε-ραρ-χί-α; Ἡ εὐ-θύ-νη μας εἶ-ναι πο-λύ με-γά-λη: Ἀ-πό τοῦ Ἀρ-χι-ε-πι-σκό-που καί προ-έ-δρου μας μέ-χρι καί τοῦ νε-ω-τέ-ρου ἀ-δελ-φοῦ Μη-τρο-πο-λί-του.

Εισηγητής για το εκκρεμές ζήτημα της εις Επίσκοπον χειροτονίας του εκλεγμένου Επισκόπου Αστερίου

Υπενθυμίζεται ότι [στα θέματα της Ημερήσιας Διάταξης](#) της εφετινής Ιεραρχίας ξεχωρίζει η εισήγηση που θα κάνει ο Σεβ. **Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών** με θέμα: «*Τό έκκρεμές ζήτημα τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας τοῦ ἐκλεγεμένου Ἐπισκόπου Ἀστερίου κ. Χριστοδούλου Κοτσίφη*». Υπενθυμίζεται ότι [η εκλογή του Επισκόπου Αστερίου είχε πραγματοποιηθεί κατά την Ιεραρχία τον Οκτώβριο του 2024](#) ως θέση Βοηθού Επισκόπου για την Ιερά Μητρόπολη Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού, ωστόσο μέχρι και σήμερα ο εψηφισμένος Επίσκοπος δεν έχει χειροτονηθεί.

Επί της εισήγησης του Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών η οποία θα διαβαστεί την Πέμπτη, 8 Οκτωβρίου 2026, θα ακολουθήσει συζήτηση επί του θέματος αυτού ενώ όπως αναγράφεται στην Ημερήσια Διάταξη αναμένεται να ληφθεί και σχετική απόφαση σχετικά με τη χειροτονία.